

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVII. Nolite conformari huic seculo, sed reformamini in novitate sensús vestri, ut probetis, quæ sit voluntas Dei bona, & beneplacens & perfecta.

Rom. 12. v. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](#)

XXVII.

Nolite conformari huic seculo, sed reformamini in novitate sensus vestri, ut probetis, quae sit voluntas DEI bona, & beneplacens, & perfecta. Rom. 12. v. 2.

Considera per voluntatem DEI intelligi hoc loco ea, quæ vult DEUS, sicut etiam oportet intelligi, can dicit: *Doce me facere voluntatem tuam*, Ps. 142. v. 10. Jam verò tuum, quæ vult DEUS à nobis, triplex est ordo. Quædam sunt bona, si non odisse inimicum, alia meliora, si etiam non solum non odisse, sed etiam amare: & alia optima, ut non amare dumtaxat, sed etiam le præstare beneplacitum. Prima sunt Incipientium propria, secunda Proficiuntur, tertia Perfectionum. Quæ spectant ad primum ordinem, idcirco hinc appellantur *Voluntas DEI bona*, quæ sunt secundi ordinis, *Voluntas DEI beneplacens*; quæ tertij, *Voluntas DEI perfecta*. Prima dicuntur *bona*, quia cunctæ sunt opera recta coram DEO. Secunda *beneplacens*, quia sunt opera, quæ extraordinariè illi placent. Tertia *perfecta*, quia sunt opera ipsius operibus proflorus consentanea. Id verò, quod hoc loco petit Apostolus, est, ut ex parte tua te disponas ad opera ista omnia ita probanda, ut ad omnium ultimæ pertingas aliquando, quod tunc fieri, cum perfectionis studio serio te impenderis. Vide, quæm fortè proculhinc absis, quia vix opera facis

primi ordinis, & frigus tuum deplora.

2. Considera, quæm aptè loquatur Apostolus, cùm jubet probare hæc opera: *ut probetis, quae sit voluntas DEI*: non dicit: ut sciatis, sed ut probetis, quia non sufficit res etiam summæ perfectionis inani contemplatione cognoscere, oportet cognoscere etiam practicè. & quæ ratione cognoscuntur? probando. *ut probetis*. quid prodest tibi totam nosse virtutis economiam, nisi ad usum referas? Daemon tantum scit, ut ideo omnino vocetur dæmon, cùm Græcis idem planè sit dicere dæmonem & scientem nihilominus, ut Augustinus notat de Civ. DEI lib. 9. c. 19. nomen dæmonis sacra paginae semper usurpat in malam partem. quid enim juvat dæmonem rerum bonarum tantam possidere notitiam, si deinde non faciat? hoc ipsum planè illum facit deteriorem. *Scienti bonum facere. Et non facienti peccatum est illi*. Jac. 4. v. 17. Imò non est hoc loco contentus Apostolus te illa, quæ diximus, agere quoconque modo. vult te agere cum gustu. nam hoc est propriè probare. Si bonum habes palatum Spiritus, illi co videbis, quantum differat cibus In-

TIT 13

ci-

cipientium ab illo Proficientium , & cibus Proficientium ab altero Perfectorum. Tribus vicibus in Evangelio legitur Christus homines pane pavisse. primā pane hordeaceo : secundā triticeo : tertiā Cœlesti , nempe quem illis in Sanctissimo Sacramento præbuit. Jam vero discrimen, quod inter saporem trium istorum panum intercedit, etiam invenitur in sapore operum, que sunt propria horum statuum. tu autem forte non distinguis, quia haec tenus non es de illorum numero, qui gustarunt. *Si tamen gustassis, quoniam dulcis est Dominus.* 1. Pet. 2. v. 3. adhuc pasceris pane hordeaceo.

6. Considera, quis sit modus adipiscendi palatum, quod bene discernerat suavitatem semper majorem, quæ est in opere non solum meliore, sed optimo. Est reformatre mentem. ratio est, quia deliciae Spiritus non palato corporis, sed intellectus gustantur. *Reformatrini in novitate sensus vestri, ut probetis &c.* *Sensus*, uti vides, idem hic est, quod *Ratio*. quia ratio nostra est sensus ille internus, qui de rebus spiritualibus judicat, sicut tactus, visus, auditus judicant de rebus sibi subjectis, hoc est, materialibus. *Optavi, & datus est mihi sensus.* Sap. 7. v. 7. Jam negari non potest hanc Rationem primo datam a DEO integrerimam, ut idcirco de primis nostris Progenitoribus loquens dicat sapiens: *Implevit sensu cor ilorum.* Eccl. 17. v. 6. at deinde per peccatum illa paulatim ita perversa est, ut denique vetera-

sceret in perperam judicando. *terasti in terrâ alienâ.* Bat. 1. v. 1. Hinc Apostolus motus est ad dictum: *Reformatrini in novitate sensus vestri.* quia reverti oportet ad primum modum judicandi a DEO ab omnium in statu Innocentia, id quod consequimur vi gratia a Christo in hunc finem concessae post lapsum. & quia ille descendit in terram, nisi ut remarcet dictamina veteris hominis, ea ad primam novitatem reducatur. Unde nisi bene corrigas dictum mentis tuæ, nihil agis, quia in corde vis maxima confusa. Vt, qui dicit malum bonum, & bonum male ponentes tenebras lucem, & lucembras, ponentes amarum in dulce, dulce in amarum. If. 5. v. 20.

4. Considera id omnino esse, quod maximè requiritur ad novam mentem formandam: Deponere vanitatem. *Expoliante vos veternam inuenit cum actibus suis, & induente novum.* Coloss. 3. v. 9. Jam veridicta ista seu species veteris humanitatis non est nisi forma seculi: id est primo loco dicit Apostolus: *Nolite formari hunc seculo.* Seculorum plena homines frugi, omni carere oblitamento, magis autem carere virtus studiosos, magis Santos. *Quoniam spera est nimium sapientia multa in minib[us].* Eccl. 6. v. 21. & caro sinistre judicat? quia secundum bona non agnoscit, nisi, qualiterjecta sensibus, voluptates, operes, honores, & hæc estimat. Tu quid estes? omnino depones estimacionem

etiam horum bonorum, quæ adorantur à Mondo, cognoscere esse falsa, esse inconstans, itaque dispones ad eam recipiendam formam, quam Christus in terram detulit, ut tam destrueret, quam invenit. audi, quomodo exclamat contra eos, qui corporis sunt addicti voluptatis: *Va vobis, qui ridetis nunc.* Luc. 17. 25. audi, quomodo contra eos, qui adiiciunt lucris: *Va vobis divitibus, in habeatis consolationem vestram.* Luc. 6. v. 24. Audi, quomodo conoscos, qui gloriam sectantur: *Va, cum benedixerint vobis homines.* Luc. 17. 26. an non triplex illud *Va vel soli sufficiat ad eximendum illico omnem seculi amorem?* & tamen tria va sunt in ejus amatores fulmina: *Va, va, va habitantibus in terra, non solum corpore, sed & anima.* Apoc. 8. v. 13.

5. Considera, si verè posses deserere seculum non animo duntaxat sed & corpore, tunc enimvero te fore stolidum ad guttandas delicias ijs propria, qui omnem Domini voluntatem perfectè adimplent. at quia hoc fieri neque ab omnibus, nota, quām cauclio loco sit locutus Apostolus, cūm dixit: *Nolite conformari huic seculo.* non dixit: *Nolite commorari in hoc mundo:* quia multos ibi commorari solet, velint, nolint, neque dixit: *Nolite nisi hoc seculo,* quia multe etiam eorum, qui ibi non commorantur, ut tamen coguntur, ut sibi de propiciant, quibus indigent, saltem de vestitu, de viectu, & huiusmo-

di tibus sustentationi necessarijs. Dixit: *Nolite conformari huic seculo:* quia id obtineri potest ab omnibus. Itaque si manere velis in seculo, manus sanè, sed audi, quomodo in eo versari debeas, sicut Lot in Sodoma, Job in Huis, Joseph in Aegypto, Tobias in Ninive, Daniel in superba Regia Babylonis, & sicut alij ejusmodi, qui se non conformabant ritibus populorum infidelium, quibus convivebant, sed inter eos versati sunt velut pisces inter aquas salsas, quin salugi-nis aliquid attraherent: *Conversationem inter gentes habentes bonam.* 1. Pet. 2. v. 12. Dices hoc esse difficile. ita est. ideo melius agit, siquidem posse, qui seculum deserit. at si difficile est, est tamen aspirante gratiā Divinā possibile etiam multis. nisi foret possibile, nunquam dixisset Apostolus: *Nolite conformari huic seculo.* cūm dixit: *Nolite,* signum est in arbitrio tuo esse, ut id facias, vel omittas. Si grave tibi accidat, stude, quoad potes, illud reddere tibi levius, petendo semper à DEO sanctam ejus gratiam, Confessionis & Eucharistiae sacra mysteria frequentando, quotidie aliquid è pio libello perlegendō, claustra & Ecclesiæ crebrū adeundo, artes malas penitus relinquendo. Hisce medijs utere contīnō, & sic volente DEO continget tibi non conformari huic seculo, cuius adeò stulta sunt di-ctamina. *Scio, ubi habitat: ubi sedes est Satana: & non negasti fidem meam.* Apoc. 2. v. 13.